

Evangelje po Marku

Jovan Krstitelj priprema put za Isusa

¹ Ovako počinje Radosna vest o Isusu Hristu, Božijem Sinu.

² U Knjizi proroka Isajje zapisano je ovako:
„Evo, šaljem poslanika svoga ispred tvoga lica,
koji će ti put pripraviti.“

³ „Glas jednog pustinjom odzvanja:
'Put Gospodnjji pripravite;
drumove za njega poravnajte.'“

⁴ I tako se pojavio Jovan krsteći u pustinji i propovedajući pokajanje i krštenje radi oproštenja greha.

⁵ Ljudi iz cele Judeje i svi iz Jerusalima dolazili su k njemu, a on ih je krštavao u reci Jordanu, pri čemu su oni ispovedali svoje grehe.

⁶ Jovan je bio odeven u odeću od kamilje dlake, a oko struka je imao kožni pojasa. Hranio se skakavcima i divljim medom.

⁷ Jovan je najavljuvao: „Posle mene dolazi neko koji je moćniji od mene, pred kim nisam dostojan da se sagnem i odrešim remenje na njegovoju obući.

⁸ Ja vas krštavam vodom, a on će vas krstiti Svetim Duhom.“

Isusovo krštenje i iskušenje

⁹ Tih dana je Isus došao iz Nazareta u Galileji i Jovan ga je krstio u Jordanu.

¹⁰ Dok je Isus izlazio iz vode, ugledao je otvoreno nebo i Duha kako se u vidu goluba spušta na njega.

11 Uto se začuje glas sa neba: „Ti si Sin moj voljeni, ti si mi sva radost!“

Satana kuša Isusa u pustinji

12 A Duh odmah odvede Isusa u pustinju.

13 Tamo je proveo četrdeset dana, i bio kušan od Satane. Bio je okružen divljim životinjama i anđeli su mu služili.

Isusova služba u Galileji

Isus propoveda u Galileji

14 A pošto je Jovan bio utamničen, Isus je došao u Galileju i propovedao Radosnu vest Božiju.

15 Govorio je: „Nastupilo je pravo vreme! Približilo se Carstvo Božije! Pokajte se i verujte u Radosnu vest!“

Četiri ribara slede Isusa

16 Kada je Isus jednom prolazio pokraj Galilejskog jezera, video je dva ribara; braću Simona i Andriju, kako bacaju ribarsku mrežu u jezero.

17 Isus im reče: „Podđite za mnom i ja ću vas učiniti ribarima ljudi.“

18 Oni su odmah ostavili mreže i krenuli za njim.

19 Pošavši malo dalje, video je braću Jakova i Jovana, Zavedejeve sinove. Bili su u svojoj lađici i krpili mreže.

20 Isus ih je odmah pozvao i oni ostaviše svoga oca Zavedeja u lađici sa najamnicima i krenuše za njim.

Isus naučava sa velikim autoritetom

21 Isus je sa svojim učenicima došao u Kafarnaum. Odmah u subotu je ušao u sinagogu i počeo da poučava.

22 Ljudi su bili zadvljeni njegovim učenjem, jer ih je učio kao neko ko ima vlast, a ne kao znalci Svetoga pisma.

23 U sinagogi je bio neki čovek *opsednut* nečistim duhom. On kriknu:

24 „Šta ti imaš sa nama, Isuse Nazarećanine?! Ja znam ko si ti: sveti Božiji *poslanik*!“

25 Isus mu pripreti i zapovedi: „Učuti i izađi iz čoveka!“

26 Nečisti duh spopade čoveka silnim trzajima i uz vrisak ga napusti.

27 Zadvljeni time, ljudi su počeli da govore jedni drugima: „Šta je ovo? Je li to neko novo učenje, budući da ima vlast da zapoveda nečistim duhovima, te mu se oni pokoravaju?“

28 Glas o Isusu se brzo proširio po celom području Galileje.

Isus isceljuje Simonovu taštu i mnoge druge

29 Kada su izašli iz sinagoge, otišli su u Simonovu i Andrijinu kuću, zajedno sa Jakovom i Jovanom.

30 Simonova tašta je ležala sva u groznici. Čim su stigli, rekli su Isusu za nju.

31 Isus joj pride, uze je za ruku i pridiže. Grozna je prestala, te je ona počela da ih poslužuje.

32 Uveče, po zalasku sunca, narod je donosio pred Isusa sve koji su bili bolesni i one koji su bili opsednuti zlim duhovima.

33 Sav grad se sjatio pred vrata te kuće.

34 Isus je iscelio mnogo bolesnih od svakojakih bolesti i isterao mnoge zle duhove. Zlim

duhovima je branio da govore, jer su oni znali *ko je* on.

Isus propoveda po Galileji

³⁵ Sledećeg jutra, dok još nije svanulo, Isus je ustao, izašao *izvan grada*, te otišao na jedno pusto mesto, da se moli.

³⁶ Ali Simon i oni koji su bili sa njim krenuli su da ga traže.

³⁷ Kada su ga našli, rekli su mu: „Svi te traže!“

³⁸ Ali on im je odgovorio: „Pođimo i u druga mesta u okolini, da i njima propovedam, jer sam zato došao.“

³⁹ I tako je prošao celom Galilejom: propovedao je po tamošnjim sinagogama i izgonio zle duhove.

Isus isceljuje gubavca

⁴⁰ Jednom prilikom, prišao mu je neki gubavac i kleknuo pred njim moleći ga: „Ako hoćeš, možeš da me očistiš.“

⁴¹ Isus se sažali nad čovekom, ispruži ruku, dotaknu ga i reče mu: „Hoću, budi čist!“

⁴² Guba je istog trena nestala sa njega i čovek je bio čist od gube.

⁴³ Isus ga tada otpusti uz strogu napomenu:

⁴⁴ „Gledaj da nikom ne govoriš o ovome, nego idi i pokaži se svešteniku, pa zatim prinesi žrtvu za očišćenje koju je propisao Mojsije, da se pred njima potvrdi *da si zdrav*.“

⁴⁵ Ali ovaj čim ode, poče svima govoriti i razglašavati o onome što mu se dogodilo, tako da Isus nije više mogao da uđe neprimećen u mesto. Zato je boravio na pustim mestima, a narod je sa svih strana hrlio k njemu.

2*Isus isceljuje oduzetog Čoveka*

¹ Posle nekoliko dana, Isus se vratio u Kafarnaum. Ljudi su to dočuli,

² pa su se u tolikom broju sjatili u kuću gde je Isus bio, da ni pred vratima više nije bilo mesta. Isus im je onda objavljuvao svoje učenje.

³ Uto dođu četvorica ljudi noseći jednog oduzetog čoveka.

⁴ Pošto zbog mnoštva nisu mogli da ga donesu pred Isusa, napravili su otvor na krovu iznad mesta gde je bio Isus, kroz koji su spustili nosila na kojima je ležao oduzeti.

⁵ Isus, videvši njihovu veru, reče oduzetome: „Sinko, oprštaju ti se gresi!“

⁶ Tu su sedeli i neki od znalaca Svetog pisma i razmišljali u sebi:

⁷ „Šta to ovaj priča? On vređa Boga! Ko može oprštati grehe osim samoga Boga?“

⁸ Isus je svojim duhom odmah prozreo njihovo umovanje, pa ih je upitao: „Zašto ovako razmišljate u srcu?“

⁹ Šta je lakše reći oduzetome: 'Tvoji gresi su oprošteni' ili: 'Ustani, uzmi svoja nosila i hodaj?'

¹⁰ Ali, da znate: Sin Čovečiji ima vlast da opršta grehe na zemlji.“ Onda reče oduzetome:

¹¹ „Tebi kažem: ustani, uzmi svoja nosila i idi svojoj kući!“

¹² Oduzeti se istog trenutka podiže i na očigled sveg naroda uze svoja nosila i ode. Zadivljeni time, ljudi su slavili Boga i govorili: „Ovo još nikada nismo videli!“

Isus jede sa grešnicima u Levijevoj kući

¹³ Isus je ponovo otišao do obale Galilejskog jezera. Veliko mnoštvo ljudi je krenulo za njim i on ih je tada poučavao.

¹⁴ Jednom je u prolazu opazio Levija, Alfejevog sina, poreznika, kako sedi na mestu za prikupljanje poreza. Isus mu reče: „Podi za mnom!“ On ustade i pođe za Isusom.

¹⁵ Kasnije je Isus obedovao u Levijevoj kući. Tu je bilo i mnogo poreznika i drugih grešnika koji su obedovali zajedno sa Isusom i njegovim učenicima. Naime, bilo je mnogo onih koji su ga sledili.

¹⁶ Neki od znalaca Svetog pisma koji su bili fariseji, videvši da Isus obeduje sa grešnicima i poreznicima, upitaše njegove učenike: „Zar on jede sa poreznicima i drugim grešnicima?“

¹⁷ Isus je to čuo, pa im je odgovorio: „Lekar ne treba zdravima, nego bolesnima. Ja nisam došao da pozovem pravednike, već grešnike.“

Religiozne vođe pitaju Isusa o postu

¹⁸ Jednom prilikom su Jovanovi učenici i fariseji postili. Neki ljudi dođu k Isusu i upitaju ga: „Zašto Jovanovi učenici i učenici fariseja poste, a tvoji učenici ne poste?“

¹⁹ Isus im odgovori: „Zar mogu svatovi postiti, dok je mladoženja sa njima? Sve dok je on sa njima, oni neće postiti.

²⁰ Ipak, doći će dani kada će im oteti mladoženju. Tog dana će postiti.

²¹ Niko ne krpi staru odeću zakrpom od nove, pranjem još neskupljene tkanine. U tom slučaju

nova zakrpa dere staru tkaninu i nastaje veća poderotina.

²² Takođe, niko ne uliva novo vino u stare mehove, jer će stari mehovi popucati od *vrenja* novoga vina, pa će tako propasti i mehovi i vino. Zato, novo vino *ide* u nove mehove.“

Trganje klasja u subotu

²³ Jedne subote je Isus prolazio kroz žitna polja. Njegovi učenici su idući trgali klasje.

²⁴ Fariseji upitaše Isusa: „Pogledaj! Zašto tvoji učenici čine ono što ne sme da se čini subotom?“

²⁵ Isus uzvrati: „Zar nikada niste čitali šta je David učinio kada se našao u oskudici i kada je ogladneo, on i njegovi pratioci?

²⁶ On je za vreme Prvosveštenika Avijatara ušao u Dom Božiji i jeo postavljene hlebove. *Po Zakonu*, niko ne sme da jede ovaj hleb osim sveštenikâ, a David ga je dao čak i svojim pratiocima.

²⁷ Čovek nije stvoren da bi služio suboti, već je subota ustanovljena da bi služila čoveku.

²⁸ Dakle, Sin Čovečiji je Gospodar i subote.“

3

Isus leči u subotu

¹ Isus je ponovo došao u sinagogu. Tu je bio i neki čovek sa usahlom rukom.

² Bilo je tu i onih koji su pažljivo motrili na Isusa, da bi ga optužili ukoliko bi izlečio čoveka u subotu.

³ Isus reče čoveku sa usahlom rukom: „Stani ovde u sredinu!“

⁴ Onda je upitao narod: „Da li je subotom dozvoljeno činiti dobro ili zlo? Spasiti nekome život ili ga oduzeti?“ Niko nije rekao ni reč.

⁵ Isus ih pogleda s ljutnjom, ožalošćen zbog okorelosti njihovih srca. Onda reče čoveku: „Ispruži svoju ruku!“ Čovek ispruži ruku i ruka mu ponovo postade zdrava.

⁶ Tada fariseji izađoše iz sinagoge i odmah sa irodovcima skovaše zaveru kako da ubiju Isusa.

Narod sledi Isusa

⁷ Isus se sa svojim učenicima povukao na *Galilejsko* jezero. Pratilo ga je veliko mnoštvo ljudi iz Galileje, Judeje,

⁸ Jerusalima, Idumeje i s druge strane Jordana, te iz okoline Tira i Sidona. Dolazili su k njemu kad su čuli kakve stvari čini.

⁹ Isus je rekao učenicima da pripreme neki čamac za njega, da ga narod ne bi stesnio.

¹⁰ Budući da je mnoge već iscelio, svi koji su patili od raznih bolesti su se probijali do njega želeći da ga dotaknu.

¹¹ Kada bi opsednuti nečistim duhovima ugledali Isusa, padali bi pred njim, vičući: „Ti si Sin Božji!“

¹² Isus im je strogo napomenuo da ne otkrivaju ko je on.

Isus postavlja Dvanaestoricu

¹³ Zatim se Isus popeo na goru i pozvao one koje je hteo. Oni su došli k njemu.

¹⁴ Izdvojio je Dvanaestoricu, koje je nazvao apostolima, da budu s njim. Njih je poslao da propovedaju

¹⁵ i dao im moć da isteruju zle duhove.

¹⁶ Ovo su imena izabrane Dvanaestorice: Simon, koga je Isus prozvao Petar,

¹⁷ Zavedejevi sinovi Jakov i njegov brat Jovan, koje je Isus prozvao Voanerges, što znači „sinovi groma“,

¹⁸ Andrija, Filip, Vartolomej, Matej, Toma, Jakov Alfejev, Tadej, Simon Hananejac,

¹⁹ i Juda Iskariot koji je izdao Isusa.

Verske vođe optužuju Isusa da je pod vlašću Satane

²⁰ Isus se vratio kući. Opet se sleglo toliko sveta, da on i njegovi učenici ni zalogaj hleba nisu mogli da pojedu.

²¹ Kada je to čula njegova porodica, došli su da ga odvuku, jer su govorili da nije pri čistoj svesti.

²² A znalci Svetog pisma, koji su došli iz Jerusalima, govorili su: „On je opsednut Veelzebulom!“ i: „On uz pomoć glavara zlih duhova isteruje zle duhove!“

²³ Isus ih je onda pozvao k sebi i govorio im služeći se pričama: „Kako Satan može da izgoni Satana?

²⁴ Ako se neko carstvo razjedini, to carstvo se neće održati.

²⁵ I ako u porodici dođe do podele, ta porodica neće opstatи.

²⁶ Ako se Satan okrenuo protiv sebe samog, pa se razdelio, onda mu nema opstanka, nego mu je došao kraj.

²⁷ Jer, niko ne može ući u kuću snažnog čoveka i opljačkati njegovo pokućstvo, ako ga prvo ne sveže. Tek onda će opljačkati njegovu kuću.

²⁸ Zaista vam kažem: ljudima se mogu oprostiti svi gresi i sva bogohulstva koja izgovore,

²⁹ ali ko izgovori bogohulstvo protiv Duha Svetoga, to mu se nikada neće oprostiti, nego će mu se ovaj greh računati doveka.“

³⁰ Isus je to rekao jer su govorili za njega da ima nečistog duha.

Isus opisuje svoju pravu porodicu

³¹ Onda je došla Isusova majka sa njegovom braćom. Poslali su nekoga da pozove Isusa, a sami su ostali da stoje napolju.

³² Isus je sedeo okružen mnoštvom naroda. Rekli su mu: „Evo, tu napolju su tvoja majka i tvoja braća, i traže te.“

³³ Isus im odgovori: „Ko je moja majka i ko su moja braća?“

³⁴ I osvrnuvši se na one koji su sedeli oko njega, reče: „Evo moje majke i moje braće!“

³⁵ Jer onaj ko vrši volju Božiju, taj mi je brat i sestra i majka.“

4

Priča o sejaču

¹ Isus je ponovo počeo da poučava pored jezera. Oko njega se okupilo toliko sveta, da je morao da uđe u jednu lađicu sedeći na jezeru, dok je sav onaj svet bio na obali, uz jezero.

² On ih je onda poučavao mnogim stvarima služeći se pričama. Ovako im je izlagao svoje učenje:

³ „Slušajte! Izađe sejač da seje.

⁴ Ali, kako je sejao, neka zrna su pala kraj puta. No, došle su ptice i pozobale ih.

5 Druga zrna su pala na kamenito tle, gde nisu imala mnogo zemlje. Brzo su iznikla, jer zemlja nije bila duboka.

6 Ali kada je sunce sinulo, spržilo je biljke, i pošto nisu imale koren, posušile su se.

7 Neka zrna su, opet, pala među trnje. Trnje naraste i poguši biljke, te one nisu donele rod.

8 Ipak, neka zrna su pala na dobru zemlju, pa su isklijala, uzrasla i donela rod: neka zrna tridesetostruko, neka šezdesetostruko, a neka stostruko.“

9 Onda Isus reče: „Ko ima uši, neka sluša!“

Isus tumači priču o sejaču

10 Kada je Isus ostao sam, Dvanaestorica i oni oko njega, su zatražili od njega da im protumači priče.

11 On im reče: „Vama je dano da saznate tajnu Carstva Božijeg, a ostalima se sve govorи u pričama:

12 ’Da gledajući ne vide,
da slušajući ne razumeju,
da se ne obrate
da bi im Bog oprostio.“

13 Isus ih zatim upita: „Zar ne razumete ovu priču? Kako ćete razumeti sve ostale priče?“

14 Sejač seje Božiju reč.

15 Neki ljudi su kao zrnevlje posejano kraj puta; tek što čuju reč, istog trena dolazi Satana i odnosi reč koja je posejana u njima.

16 Drugi su opet kao zrnevlje posejano na kamenitom tlu. Oni, kada čuju reč, odmah je sa radošću prihvataju,

17 ali pošto reč nije uhvatila korena u njima, bivaju nepostojani. Kad nastane nevolja ili progonstvo zbog reči, oni odmah otpadaju.

18 Neki su kao zrnevlje posejano u trnje. To su oni koji slušaju reč,

19 ali brige za ovozemaljske stvari, zavodljivost bogatstva i žudnje za drugim stvarima dolaze i uguše reč, te ostaje bez ploda.

20 A zrnevlje koje je posejano na dobro tle, to su oni koji slušaju reč, prihvataju je i donose plod: jedni tridesetostruko, drugi šezdesetostruko, a neki stostruko.

Isusa odbacuju u Nazaretu

21 Isus nastavi: „Ko bi od vas doneo svetiljku i stavio je pod mericu ili ispod kreveta? Zar se svetiljka ne stavlja na svećnjak?

22 Što je skriveno, to će se otkriti, i obelodaniće se ono što je tajno.

23 Ko ima uši, neka sluša!“

24 Isus im zatim reče: „Pazite kako slušate. *Jer* kakvom merom merite, takvom merom će vama biti mereno.

25 *Jer* ko ima, njemu će se dodati, a onome koji nema, oduzeće se i to što ima.“

Priča o semenu koje raste

26 Isus je takođe rekao: „Carstvo Božije je slično čoveku koji je posejao seme na svojoj njivi.

27 On leže noću i ustaje danju, a seme niče i raste ni sam ne zna kako.

28 Zemlja sama po sebi čini da donosi rod. Prvo se pojavi stabljika, zatim klas, onda klas pun žita.

29 A kada usev sasvim dozri, čovek brže-bolje uzima srp u ruke, jer je žetva prispela.“

Priča o gorušičinom zrnu

30 Isus ponovo prozbori: „S čim ćemo uporediti Carstvo Božije? Kakvom pričom da ga objasnimo?

31 Ono je slično gorušičinom zrnu, najmanjem od svih koja se seju u zemlju.

32 Ali kada se poseje, izrasta i postaje veće od sveg ostalog rastinja, pa razvija toliko velike grane da se pod njegovom senkom gnezde ptice nebeske.“

33 Isus je narodu pripovedao mnogo ovakvih priča, onoliko koliko su mogli da razumeju.

34 Bez priča im ništa nije govorio. Ipak, svojim učenicima je sve objašnjavao kada su bili sami.

Isus stišava buru

35 Istog dana uveče, Isus im reče: „Pređimo na drugu stranu jezera.“

36 Raspustivši narod, *učenici* su ga poveli brodićem u kome je on već bio. Pratili su ga i drugi brodići.

37 Međutim, podiže se velika bura, tako da su talasi plavili lađicu, te je bila skoro pod vodom.

38 A Isus je spavao na krmi, na uzglavlju. Oni ga probudiše govoreći: „Učitelju, zar ne mariš što propadamo?!“

39 Isus ustade i zapreti vetrui: „Prestani!“ Onda reče talasima: „Umirite se!“ Vetar prestade i nastala velika tišina.

40 Onda im Isus reče: „Zašto ste se uplašili? Zar nemate vere?“

41 Obuzeti silnim strahom, učenici su počeli da pitaju jedni druge: „Pa ko je, onda, ovaj da mu se i vетар i jezero pokoravaju?“

5

Isus šalje nečiste duhove u krdo svinja

1 Zatim su stigli na suprotnu obalu jezera u gedorinsku oblast.

2 Čim je Isus izašao iz lađice, iz groblja istrča pred njega čovek koji je bio opsednut nečistim duhom.

3 On je živeo po grobovima. Njega čak ni lancima niko više nije mogao da drži svezanog.

4 Mnogo puta je bio vezan okovima i lancima, ali bi on pokidao lance i polomio okove. Niko nije mogao da ga obuzda.

5 Danju i noću je tumarao po grobovima i brdima, urlajući i udarajući se kamenjem.

6 Kada je izdaleka ugledao Isusa, potrčao je i pao ničice pred njim.

7 Onda je kriknuo i rekao: „Šta hoćeš od mene, Isuse, Sine najuzvišenijeg Boga? Zaklinjem te Bogom, nemoj me mučiti!“

8 (Isus mu je, naime, već rekao: „Nečisti duše, izlazi iz ovog čoveka!“)

9 Isus ga upita: „Kako ti je ime?“

Nečisti duh mu odgovori: „Ime mi je Legija, jer nas je mnogo.“

10 On je preklinjao Isusa da ih ne istera iz tog kraja.

11 A tamo je, pod brdom, paslo veliko krdo svinja.

12 „Pošalji nas da uđemo u te svinje“ – zamoliše ga.

13 Isus im je to dozvolio. Nečisti dusi izađoše iz čoveka i uđoše u svinje. Istog časa, krdo svinja, oko dve hiljade, sjuri se niz obronak u more i podavi se.

14 Na to su se svinjari razbežali i javili to ljudima u gradu i po selima. Narod je došao da vidi šta se dogodilo.

15 Kad su došli k Isusu, ugledali su čoveka koji je bio opsednut mnoštvom zlih duhova kako sedi, odevan i pri zdravoj pameti. To ih je uplašilo.

16 Očevici su ispričali drugima šta se zbilo sa opsednutim čovekom i svinjama.

17 Tada su počeli da mole Isusa da ode iz njihovog kraja.

18 A kada je *Isus* ulazio u lađicu, zamoli ga čovek koji je bio opsednut zlim duhovima da podje sa njim.

19 Međutim, *Isus* mu to nije dozvolio. Rekao mu je: „Vrati se svojoj kući, k svojima, i reci šta ti je Gospod učinio i kako ti se smilovao.“

20 Čovek je otisao i počeo da govori po Dekapolju što mu je Isus učinio. Svi su bili zadivljeni.

Jairova čerka i isceljenje bolesne žene

21 Isus se vratio lađicom na drugu obalu jezera. Ponovo se oko njega okupilo veliko mnoštvo ljudi. Dok je stajao uz jezero,

22 priđe mu čovek po imenu Jair, starešina tamošnje sinagoge, i pade pred njegove noge.

23 Saletao ga je molbama: „Moja čerka je na samrti. Dođi i položi ruke na nju, da bi ozdravila i živelaa.“

24 *Isus* podje za njim.

Mnogo naroda je išlo za njim gurajući ga.

25 Tu je bila i neka žena koja je dvanaest godina bolevala od izliva krvi.

26 Ona je mnogo propatila od mnogih lekara i potrošila sve što je imala. Ipak, ništa joj nije pomoglo. U stvari, bivalo joj je sve gore.

27 Kada je čula za Isusa, prišla mu je s leđa i dotakla njegovu odeću.

28 Govorila je u sebi: „Ako dotaknem samo njegovu odeću, ozdraviću.“

29 Istog časa je krvarenje prestalo, i ona je osetila u telu da se rešila svoje muke.

30 Isus je odmah osetio da je iz njega izašla sila, pa se okrenuo mnoštvu i upitao: „Ko je dotakao moju odeću?“

31 Njegovi učenici mu odgovoriše: „Vidiš i sam koliko se naroda gura oko tebe. Zašto onda pitaš: 'Ko me je dotakao?'“

32 Ali Isus je i dalje gledao oko sebe da vidi onu koja je to učinila.

33 Uplašena i uzdrhtala žena je znala šta se dogodilo. Istupila je napred, pala ničice pred Isusa, i rekla mu celu istinu.

34 Isus joj onda reče: „Ćerko, tvoja te je vera iscelila; idi s mirom i budi zdrava od svoje bolesti.“

35 Dok je on još govorio, dođu glasnici iz kuće Jaira, starešine sinagoge, govoreći Jairu: „Tvoja čerka je umrla. Zašto da i dalje zamaraš učitelja?“

36 Isus se nije obazreo na njihove reči, već je rekao starešini: „Ne boj se, samo veruj!“

37 Nikome nije dozvolio da podje sa njim, osim Petru, Jakovu, Jovanu, bratu Jakovljevom.

38 Zatim su došli u kuću starešine Jaira. Isus je video pometnju i čuo plač i naricanje.

39 On uđe u kuću i upita okupljene: „Zašto ste uz nemireni? Zašto plačete? Dete nije umrlo, nego spava.“

40 Oni su mu se, pak, podsmevali.

Isus je zatim udaljio prisutne, pa je poveo sa sobom oca i majku deteta i svoje pratioce, i ušao tamo gde je bilo dete.

41 Onda ju je uzeo za ruku i rekao joj: „Talita, kum!“ (što u prevodu znači: „Devojčice, tebi govorim, ustani!“)

42 Ona je istog trenutka ustala i počela da hoda (bilo joj je dvanaest godina). Prisutni su bili veoma začuđeni i zapanjeni.

43 Isus im je onda strogo zapovedio da ne pričaju drugima o ovome i rekao im da daju devojčici da jede.

6

Isus u Nazaretu

1 Isus je otisao odатle i vratio se u svoje zavičajno mesto u pravnji svojih učenika.

2 Kada je došla subota, počeo je da poučava u sinagogi. Mnogi slušatelji su bili iznenađeni. Govorili su: „Otkud ovaj to zna? Gde li je stekao takvu mudrost? Na koji način on čini čuda?“

3 Zar on nije drvodelja, sin Marijin? Nisu li njegova braća: Jakov, Josija, Juda i Simon? Zar njegove sestre ne žive ovde?“ Zato ga nisu prihvatili.

4 Isus im je onda rekao: „Prorok je bez časti samo u svom zavičaju, među svojom rodbinom i u svom domu.“

5 Zato tamo nije mogao da učini nijedno čudo, osim što je iscelio nekoliko bolesnika polažući ruke na njih.

6 Bio je začuđen njihovim neverovanjem.

Isus šalje Dvanaestoricu

Onda je otišao odатle i poučavao po okolnim selima.

7 Isus je zatim sazvao Dvanaestoricu i slao ih dvojicu po dvojicu, dajući im moć nad nečistim duhovima.

8 Zapovedio im je da ne uzimaju sa sobom ni hleba, ni torbe, ni novca u pojasu, osim jednoga štapa:

9 „Obujte samo sandale, i ne nosite sa sobom dva para odeće.“

10 Rekao im je još: „U koju kuću uđete, u njoj i ostanite, sve dok ne odete iz tog mesta.

11 A ako vas neko mesto ne primi, niti želi da vas sasluša, udaljite se odande i otresite prašinu sa svojih nogu. To će biti dokaz protiv njih.“

12 *Učenici su otišli i propovedali ljudima da se pokaju za svoje grehe.*

13 Izagnali su mnoge zle duhove, pomazivali uljem mnoge bolesnike i ozdravljali ih.

Smrt Jovana Krstitelja

14 I car Irod je čuo za Isusa, jer je njegovo ime postalo dobro poznato. Jedni su govorili: „To je Jovan Krstitelj ustao iz mrtvih, te zato čudne sile deluju u njemu.“

15 Drugi su govorili: „To je prorok Ilija.“ Neki su, opet, govorili da je to jedan od proroka.

16 Kada je to Irod čuo, rekao je: „To je Jovan kome sam ja odrubio glavu. On je ustao *iz mrtvih*.“

17 Naime, sam Irod je naredio da uhvate Jovana, da ga svežu i bace u tamnicu. To je bilo zbog Irodijade, žene Irodovog brata Filipa, kojom se Irod oženio.

18 Jovan je, naime, govorio Irodu: „Ti nemaš prava na ženu svoga brata!“

19 Irodijada se zato gnevila na Jovana i htela da ga ubije, ali nije mogla.

20 Naime, Irod se plašio Jovana, znajući da je pravedan i svet čovek i zato ga je štitio. Kad god bi ga slušao, Irod bi se veoma uznemirio. Ipak, rado je slušao Jovana.

21 Ali, Irodijadi se ukazala prilika. Bilo je to na Irodov rođendan, kada je Irod priredio gozbu za svoje velikaše, vojne zapovednike i vodeće ljude u Galileji.

22 Tada je ušla Irodijadina čerka i zaplesala, te ugodila Irodu i njegovim zvanicama.

Car reče devojci: „Zatraži od mene što god hoćeš i ja će ti to dati.“

23 On joj je uz zakletvu rekao: „Što god da zatražiš, daću ti, pa i polovinu moga carstva.“

24 Ona izade iz odaje i reče svojoj majci: „Šta da tražim?“

Ona joj odgovori: „Glavu Jovana Krstitelja.“

25 Devojka se odmah hitro vratila pred cara i zatražila: „Hoću da mi odmah daš glavu Jovana Krstitelja na tanjiru.“

26 Car se veoma ražalostio, ali zbog zakletve i zbog okupljenih, nije hteo da je odbije.

27 Car odmah posla dželata i naredi mu da doneše Jovanovu glavu. *Dželat* ode i odrubi glavu Jovanu u tamnici,

28 te je doneše na tanjiru i dade je devojci, a ona je dade svojoj majci.

29 Kada su to čuli Jovanovi učenici, došli su, uzeli njegovo telo i položili ga u grob.

Isus hrani više od pet hiljada ljudi

30 A apostoli su se okupili oko Isusa i ispričali mu sve što su radili i poučavali.

31 Onda im on reče: „Idite na neko pusto mesto i malo se odmorite.“ Bilo je, naime, mnogo ljudi koji su dolazili i odlazili, pa nisu imali kad da jedu.

32 Onda su otplovili na neko pusto mesto *da budu nasamo*.

33 Ipak, mnogi su ih videli kako odlaze i prepoznali ih, pa su ljudi iz svih gradova pešice žurili za njima i stigli tamo pre njih.

34 Izašavši iz *brodića*, Isus ugleda mnogo naroda, i sažali se na njih, jer su bili kao stado bez pastira. Tada je počeo da ih uči mnogim stvarima.

35 Kako je već bilo dosta kasno, učenici dođoše k Isusu i rekoše mu: „Već je dosta kasno, a mesto je pusto.

36 Zato raspusti narod, neka odu do obližnjih imanja i sela da kupe sebi nešto za jelo.“

37 „Dajte im vi da jedu“ – reče im Isus.

„Hoćeš li da kupimo hleba za dve stotine srebrnjaka i damo im da jedu?“ – upitaše ga.

38 Isus im reče: „Koliko hlebova imate? Idite i pogledajte.“

Kada su saznali, rekli su: „Pet hlebova i dve ribe.“

39 Isus im je onda naredio da posade narod u grupe po zelenoj travi.

40 Narod je posedao u grupama od stotinu i od pedeset ljudi.

41 Isus je uzeo pet hlebova i dve ribe, pogledao prema nebu i izrekao blagoslov. Potom je razlomio hleb i davao učenicima da ih podele narodu. Tako je svima podelio i dve ribe.

42 Svi su jeli i nasitili se.

43 Učenici su, pak, pokupili dvanaest punih kotačica preostalih komada hleba i ribe.

44 Bilo je pet hiljada muškaraca koji su jeli hlebove.

Isus hoda po vodi

45 Isus je odmah zatim poterao učenike da se ukrcaju u brodić i da pre njega otplove na drugu obalu, u Vitsaidu, dok on ne raspusti narod.

46 Oprostivši se od naroda, otišao je u brda da se moli.

47 Kad se spustilo veče, lađica je bila nasred jezera, dok je Isus bio sam na kopnu.

48 Video je da se njegovi učenici muče veslajući, jer im je duvao protivan vetar. Negde između tri i šest sati ujutro, došao je k njima hodajući po jezeru. Hteo je da ih mimoide.

49 Ugledavši ga kako hoda po jezeru, učenici su pomislili da je utvara, pa su počeli da viču.

50 Svi su se prepali kada su ga ugledali. Isus im se odmah obratio i rekao im: „Budite hrabri! To sam ja, ne bojte se!“

51 Onda se popeo k njima u brodić, i vetar se umirio. Učenici su bili potpuno smeteni,

⁵² jer nisu razumeli čudo sa hlebovima; srce im je još bilo tvrdo.

Isus isceljuje sve koji ga dotaknu

⁵³ Kada su preplovili na drugu obalu, pristali su u Genisaretu.

⁵⁴ Dok je Isus izlazio iz lađice, ljudi su ga odmah prepoznali.

⁵⁵ Kada su čuli gde se nalazi, rastrčali su se po svoj okolini i počeli da donose k njemu bolesnike na nosilima.

⁵⁶ Po svim selima, gradovima ili zaseocima u koje je dolazio, ljudi su iznosili bolesnike na trgovce, moleći ga da bolesni dotaknu makar rese njegove odeće. Ko god ga je dotakao, bio je izlečen.

7

Čisto i nečisto

¹ Jednom prilikom, dođu fariseji i neki znalci Svetog pisma iz Jerusalima i okupe se oko Isusa.

² Oni su videli da neki od njegovih učenika jedu neopranim rukama, odnosno, da ih nisu oprali po obredu.

³ Naime, fariseji, kao i svi Jevreji, ne počinju da jedu pre nego što brižljivo operu ruke, držeći se tako predanja starih.

⁴ Oni, takođe, ne jedu ono što su kupili na pijaci dok to ne operu. Oni drže i mnogo drugog što im je predano, kao pranje čaša, lonaca, i bakarnog posuđa.

⁵ Fariseji i znalci Svetog pisma upitaše Isusa: „Zašto tvoji učenici ne slede predanje starih, nego jedu neopranim rukama?“

6 Isus im odgovori: „Dobro je prorokovao Isaija o vama licemerima, jer je napisano:

’Ovaj narod me poštaje usnama,
ali mu je srce daleko od mene.

7 Uzalud je njihova pobožnost;
njihovo učenje naučene su zapovesti ljudske.’

8 Vi ste napustili zapovest Božiju i držite se od ljudi *ustanovljenih predanja*.“

9 Isus nastavi: „Vama odgovara da ukidate Božiju zapovest da biste se držali svojih uredaba.

10 Jer Mojsije je rekao: ’Poštuj svoga oca i svoju majku’ i: ’Ko naruži svoga oca ili majku, neka se pogubi.’

11 A vi kažete: ’Ako neko kaže svome ocu ili majci: „Sve što ja mogu da ti učinim jeste da prinesem korvan za tebe“ (to jest, žrtveni prinos Bogu);

12 onda mu više ne dozvoljavate da se stara o svojim roditeljima.

13 Vi, tako, ukidate reč Božiju radi vašeg predanja koje ste preneli, a radite i mnogo drugih sličnih stvari.“

14 Zatim je ponovo pozvao narod i rekao: „Čujte me svi i razumite!

15 Čoveka ne može učiniti nečistim ništa što ulazi u njega, već ono što izlazi iz njega samog.

16 Ko ima uši, neka sluša!“

17 Kad je otišao od naroda i došao u kuću, njegovi učenici ga upitaše o značenju priče.

18 A on im reče: „Pa zar i vi još uvek ne razumete? Zar ne shvatate da čoveka ne može učiniti nečistim *hrana* koja u njega ulazi,

19 jer ne ulazi u njegovo srce, već u trbuš, a odatle odlazi u nužnik?“ (Tako je *Isus* proglašio sva jela „čistim“.)

20 *Isus* nastavi: „Čoveka čini nečistim ono što iz njega samog izlazi.“

21 Jer iz čovekove nutrine, iz njegovog srca izlaze zle pomisli, blud, krađe, ubistva,

22 preljube, lakomstva, zlobe, prevare, razuzdanost, zavist, pogrdne reči, oholost i bezumlje.

23 Sva ova zla dolaze iz čovekove nutrine i čine ga nečistim.“

Isusova služba van Galileje

Vera Sirofeničanke

24 *Isus* je zatim napustio to mesto i otišao u tirske kraj. Došao je u jednu kuću gledajući da se ne dozna za to, ali nije mogao da ostane skriven.

25 Neka žena, čija je crkva bila opsednuta nečistim duhom, čim je čula za njega, došla je k njemu i pala ničice pred njegove noge.

26 Ova žena je bila Grkinja*, rodom Sirofeničanka. Molila je Isusa da istera zlog duha iz njene crkve.

27 *Isus* joj reče: „Pusti da se prvo nasite deca, jer nije dobro uzeti hleb deci i baciti ga kučićima.“

28 A ona mu odgovori: „*Tako je*, Gospode, ali i kučići pod stolom jedu od mrvica što padnu deci.“

29 *Isus* joj zatim reče: „Zbog toga što si rekla ovo, idi kući; zli duh je izašao iz tvoje crkve.“

30 Kada se vratila kući, našla je devojčicu kako leži u krevetu; zli duh je već bio izašao iz nje.

* **7:26** Ili: *neznaboskinja*.

Isčeljenje gluvonemog čoveka

³¹ Isus je zatim napustio tirsку oblast i preko Sidona došao do Galilejskog jezera u oblast Dekapolja.

³² Tamo su mu neki ljudi doveli jednog gluvog čoveka koji je s teškom mukom govorio. Molili su Isusa da položi svoju ruku na njega.

³³ Isus ga je poveo sa sobom malo dalje od naroda, da bi bio nasamo sa njim. Zatim je stavio svoje prste u njegove uši, pljunuo, i dotakao njegov jezik.

³⁴ Onda je pogledao na nebo, uzdahnuo i rekao čoveku: „Efata!“, što znači: „Otvor se!“

³⁵ Čoveku se tada vrati sluh, razveza mu se jezik i on poče pravilno govoriti.

³⁶ Potom je Isus zabranio narodu da razglašava ovo. Međutim, što im je on više branio, to su oni više razglašavali ovaj događaj.

³⁷ Ljudi su bili začuđeni preko svake mere. Govorili su: „Sve što je uradio bilo je dobro: on čini da gluvi čuju i nemi da govore.“

8

Isus hrani preko četiri hiljade ljudi

¹ Tih dana ponovo se okupilo veliko mnoštvo ljudi. Kako narod nije imao šta da jede, Isus pozva k sebi svoje učenike, i reče im:

² „Žao mi je ovog naroda, jer, evo, ima već tri dana od kako su sa mnom, a nemaju šta da jedu.

³ Ako ih pošaljem gladne kući, malaksaće uz put, jer neki od njih su došli izdaleka.“

4 Učenici mu rekoše: „Može li neko u ovoj pustinji da nađe dovoljno hrane za sav ovaj narod?“

5 Isus ih upita: „Koliko hlebova imate?“

Oni mu rekoše: „Sedam.“

6 Isus tada zapovedi narodu da poseda po zemlji. Zatim je uzeo sedam hlebova i zahvalio Bogu. Onda je razlomio hlebove i dodavao ih svojim učenicima, a oni su ih delili narodu.

7 A imali su i nešto riba. Onda je izrekao blagoslov i rekao učenicima da ih podele.

8 Narod je jeo i nasitio se, a učenici su pokupili sedam kotarica preostalih komada.

9 Bilo je tu oko četiri hiljade muškaraca. Onda ih je otpremio.

10 Potom je Isus ušao u brodić sa svojim učenicima i otišao u krajeve oko Dalmanute.

Fariseji traže dokaz

11 Neki fariseji pristupiše Isusu i počeše da raspravljaju sa njim. Iskušavali su ga, tražeći od njega znak s neba.

12 Isus uzdahnu iz dubine duše i reče: „Zašto ovaj naraštaj traži znak? Zaista vam kažem: ovaj naraštaj neće dobiti takav znak.“

13 On ode od njih i ponovo se ukrca u lađicu, te ode na drugu obalu jezera.

Kvasac farisejski i irodovski

14 Učenici su zaboravili da ponesu hleb, osim jednog komada koji su imali sa sobom na lađici.

15 Isus ih upozori: „Čuvajte se kvasca farisejskog i kvasca irodovskog!“

16 A oni su raspravljali među sobom: „Ovo je rekao jer nismo poneli hleb.“

¹⁷ A on, znajući šta misle, reče im: „Šta raspravljate među sobom kako nemate hleba? Zar još ne razumete? Zar još uvek ne shvatate? Zar vam je okorelo srce?

¹⁸ Oči imate, a ne vidite, uši imate, a ne čujete. Zar se ne sećate?

¹⁹ Koliko punih kotarica preostalog hleba ste sakupili kada sam pet hlebova razdelio na pet hiljada?“

„Dvanaest“ – odgovoriše mu.

²⁰ „A koliko ste punih košara preostalog hleba sakupili kada sam pet hlebova razdelio na četiri hiljade?“ – upita ih Isus.

„Sedam“ – odgovoriše mu.

²¹ Onda im Isus reče: „Zar još uvek ne razumete?“

Isčeljenje slepog čoveka u Vitsaidi

²² Došli su u Vitsaidu. Neki ljudi su pred Isusa doveli jednog slepog čoveka. Molili su ga da ga dotakne.

²³ Isus uze slepog čoveka za ruku i izvede ga izvan sela, pljunu mu u oči, stavi svoje ruke na njega i upita ga: „Vidiš li nešto?“

²⁴ On pogleda i reče: „Vidim ljude. Izgledaju mi kao drveće koje se kreće.“

²⁵ Isus ponovo stavi svoje ruke na njegove oči. Čovek je progledao, vratio mu se vid, i sve je video jasno.

²⁶ Isus ga zatim posla njegovoju kući rekavši mu: „U selo nikako da nisi ušao!“

Petrova izjava o Isusu

27 Isus i njegovi učenici odoše u sela oko Kesarije Filipove. Na putu je upitao svoje učenike: „Šta govore ljudi: ko sam ja?“

28 Oni mu odgovoriše: „Jedni kažu da si Jovan Krstitelj, drugi da si Ilija, a treći, opet, da si jedan od proroka.“

29 Isus ih upita: „A šta vi kažete: ko sam ja?“ Petar odgovori: „Ti si Hristos.“

30 Isus ih je opomenuo da nikome ne govore o njemu.

Isus govorio svojoj patnji i smrti

31 Tada je počeo da ih uči: „Sin Čovečiji mora mnogo da propati. Njega će odbaciti starešine, vodeći sveštenici i znalci Svetog pisma. Biće ubijen, ali će vaskrsnuti posle tri dana.“

32 Otvoreno im je govorio o tome. Tada mu je prišao Petar i počeo da ga prekoreva.

33 Isus se okrenu i, pogledavši svoje učenike, ukori Petra: „Odlazi od mene, Satano, jer tvoje umovanje nije Božije, već ljudsko.“

Cena sledbeništva

34 Isus je tada okupio narod i svoje učenike i rekao im: „Ko hoće da ide za mnom, neka se odrekne sebe samog i neka uzme svoj krst, pa neka me sledi.

35 Jer, ko hoće da spase svoj život, izgubiće ga, a ko izgubi svoj život radi mene i Radosne vesti, spasiće ga.

36 Šta vredi čoveku da zadobije i sav svet, a životu svom naudi?

37 Šta može čovek dati u zamenu za svoj život?

38 A ko se zastidi mene i mojih reči pred ovim preljubničkim i grešnim naraštajem, i Sin Čovečiji će se postideti njega kada bude došao u slavi svoga Oca i sa svetim anđelima.“

9

1 Isus dodade: „Zaista vam kažem: među onima koji stoje ovde ima nekih koji neće iskusiti smrt dok ne vide da je Carstvo Božije došlo sa silom.“

Preobraženje

2 Posle šest dana Isus povede sa sobom Petra, Jakova i Jovana i odvede ih na visoku goru, gde su bili sami, te se preobrazи pred njima.

3 Njegova odećа postade blistava, toliko bela da je niko na zemlji ne bi mogao tako izbeliti.

4 Uto se pred njima pojave Ilija i Mojsije, pa su razgovarali sa Isusom.

5 Petar reče: „Učitelju, dobro je za nas da smo ovde! Da načinimo tri senice: jednu tebi, jednu Mojsiju i jednu Ilijи.“

6 Petar nije znao šta govori, jer su sva trojica bila preplašena.

7 Tada se pojavio jedan oblak koji ih je zaklonio, i začuo se glas iz oblaka: „Ovo je Sin moj voljeni. Njega slušajte!“

8 U trenu su se osvrnuli, ali nisu više videli nikoga, osim samoga Isusa.

9 Dok su silazili sa gore, Isus im je zapovedio da nikome ne govore šta su videli dok Sin Čovečiji ne vaskrsne iz mrtvih.

10 Oni su ga poslušali, ali su se među sobom pitali šta značи „vaskrsnuti iz mrtvih.“

11 Tada oni zapitaše Isusa: „Zašto znalci Svetog pisma kažu da prvo Ilija treba da dođe?“

12 On im odgovori: „Zaista, prvo će doći Ilija i sve obnoviti. Ipak, zašto piše u Pismu da će Sin Čovečiji mnogo postradati i biti odbačen?“

13 Ali ja vam kažem da je Ilija već došao, a oni su učinili sa njim šta su hteli, kao što je napisano za njega.“

Isus isceljuje opsednutog dečaka

14 Kada su došli k ostalim učenicima, videli su mnogo naroda oko njih i znalce Svetog pisma kako raspravljaju s njima.

15 Čim je narod ugledao Isusa, iznenadi se, pa pohrli k njemu da ga pozdravi.

16 Isus upita učenike: „O čemu to raspravljate sa njima?“

17 Neko iz gomile mu odgovori: „Učitelju, doveo sam ti svoga sina koji ne može da govori, jer je opsednut duhom zbog koga je onemeo.“

18 Gde god ga duh zgrabi, obara ga, te ovaj peni, škruće zubima i koči se. Rekao sam tvojim učenicima da ga izgnaju, ali oni nisu mogli.“

19 Isus im odgovori: „O, neverni rode, dokle će još biti sa vama? Dokle će vas još podnosići? Dovedite mi dečaka!“

20 Dovedoše dečaka pred njega. Kad je duh ugledao Isusa, odmah je spopao dečaka grčevima. Dečak je pao na zemlju i počeo da se valja, a pena mu je udarila na usta.

21 Isus upita dečakovog oca: „Koliko ima vremena kako mu se ovo događa?“

„Još od njegovog detinjstva – odgovori otac.

22 *Zli duh* ga često baca u vatu i u vodu da bi ga ubio. Stoga, smiluj se na nas i pomozi nam ako možeš.“

23 Isus mu odgovori na to: „Ako možeš? Sve je moguće za onoga koji veruje!“

24 Dečakov otac brže povika: „Verujem, ali pomozi mi da nadvladam svoju neveru!“

25 Kad je Isus video da se narod sve brže okuplja, zapovedi nečistom duhu: „Duše nemosti i gluvila, zapovedam ti: izadi iz dečaka i ne ulazi više u njega!“

26 Na to *zli duh* vrisnu, spopade dečaka silnim trzajima i izade iz njega. Izgledalo je kao da je dečak mrtav, te su mnogi rekli da je umro.

27 Međutim, Isus uhvati dečaka za ruku, podiže ga i dečak ustade.

28 Kasnije, kada je Isus ušao u kuću, njegovi učenici ga upitaše nasamo: „Zašto mi nismo mogli da isteramo *zlog duha*?“

29 *Isus* im odgovori: „Ova vrsta se ne može izagnati ničim drugim do molitvom.“

Isus ponovo nagoveštava svoju smrt

30 Otišavši odatle prolazili su kroz Galileju. *Isus* nije htio da iko sazna za to,

31 jer je poučavao svoje učenike govoreći im: „Sin Čovečiji će biti predat ljudima u ruke i oni će ga ubiti, ali će on nakon tri dana vaskrsnuti.“

32 No, oni nisu razumeli te reči, ali bojali su se da ga pitaju *o tome*.

Ko je najveći?

33 Došli su u Kafarnaum. Kada su bili u kući, upita Isus svoje učenike: „O čemu ste to putem raspravljali?“

34 Učenici su čitali, jer su putem raspravljali ko je najveći među njima.

35 Isus je zatim seo i pozvao Dvanaestoricu. Rekao im je: „Ko hoće da bude prvi, neka sebe smatra poslednjim i neka svima služi.“

36 Zatim je uzeo jedno dete i postavio ga između njih, zagrljio ga i rekao im:

37 „Ko jedno ovakvo dete prihvata u moje ime, mene prihvata; a ko mene prihvata, ne prihvata samo mene, već i onoga koji me je poslao.“

Ko nije protiv nas, sa nama je

38 Jovan mu reče: „Učitelju, videli smo jednog čoveka kako u tvoje ime isteruje zle duhove. Mi smo mu to zabranili, zato što ne ide sa nama.“

39 Isus im reče: „Nemojte mu braniti, jer niko ko čini čuda u moje ime neće odmah govoriti loše o meni.

40 Jer, ko nije protiv nas, za nas je.

41 Ko vas napoji čašom hladne vode zato što pripadate Hristu, zaista vam kažem: taj čovek neće biti lišen svoje nagrade.

Navođenje na greh

42 A ko god navede na greh jednoga od *takvih* malih koji veruju u mene, tome bi bilo bolje da veže sebi o vrat teški vodenični kamen i da se baci u more.

43 Ako te tvoja ruka navodi na greh, odseci je. Bolje ti je da si obogaljen, te da uđeš u život, nego da sa obe ruke odeš u pakao, u neugasivi oganj.

44 Crv njihov tamo ne umire i organj se ne gasi.

45 I ako te twoja noga navodi na greh, odseci je. Bolje ti je da si hrom, te da uđeš u život, nego da sa obe noge budeš bačen u pakao.

46 Crv njihov tamo ne umire i organj se ne gasi.

47 I ako te twoje oko navodi na greh, iskopaj ga. Bolje ti je da uđeš u Carstvo Božije s jednim okom, nego da sa ova oka budeš bačen u pakao.

48 Crv njihov tamo ne umire i organj se ne gasi.

49 Jer će svako *od ovih* biti ognjem posoljen.

50 So je dobra; ali ako so izgubi slanost, čime će joj se povratiti slanost? Imajte soli u sebi i mir među sobom.“

10

Nerazrešivost braka

1 Isus ode odande i dođe u oblast Judeje, s druge strane Jordana. Narod je ponovo nagrnuo k njemu, a on ih je, po svom običaju, poučavao.

2 Tada mu pristupiše neki fariseji i upitaše ga s namerom da ga iskušaju: „Da li je dopušteno čoveku da se razvede od svoje žene?“

3 Isus im na to odgovori: „Šta vam je zapovedio Mojsije?“

4 Oni rekoše: „Mojsije je dozvolio da čovek napiše potvrdu o razvodu braka i da se razvede *od žene*.“

5 Isus im odgovori: „*Mojsije* vam je napisao ovu zapovest zbog tvrdoće vašeg srca.

6 Međutim, na početku stvaranja *sveta*, Bog je stvorio muško i žensko.

7 ’Stoga će čovek ostaviti svoga oca i svoju majku, te se priljubiti uz svoju ženu,

⁸ pa će dvoje biti jedno telo.’ Tako nisu više dvoje, nego jedno telo.

⁹ Dakle, što je Bog sastavio, čovek da ne rastavlja!”

¹⁰ Kada su se ponovo našli u kući, učenici su ponovo upitali Isusa o ovome.

¹¹ On im odgovori: „Svako ko se razvede od svoje žene i oženi drugom, čini preljubu prema svojoj ženi.

¹² I ako se žena razvede od svoga muža, pa se uda za drugog, takođe čini preljubu.”

Isus i deca

¹³ Neki ljudi su donosili Isusu malu decu da stavi svoje ruke na njih, ali su im učenici branili.

¹⁴ Kada je Isus to video, naljutio se i rekao učenicima: „Pustite decu da dolaze k meni; nemojte ih sprečavati, jer takvima pripada Carstvo Božije!

¹⁵ Zaista vam kažem, ko ne prihvati Carstvo Božije kao dete, nikako ne može ući u njega!”

¹⁶ Tada je zagrlio decu i blagosiljao ih, polažući ruke na njih.

Bogati čovek

¹⁷ Kada se Isus ponovo našao na putu, pritrča jedan čovek, pade pred njim na kolena i upita ga: „Dobri učitelju, šta treba da činim da bih baštinio večni život?”

18 Isus mu odgovori: „Zašto me nazivaš dobrim*? Niko nije dobar osim samoga Boga.

19 Zapovesti poznaćeš: 'Ne ubij, ne čini preljube, ne kradi, ne svedoči lažno, ne zakidaj, poštuj oca svog i majku svoju.'“

20 Čovek mu na to odgovori: „Učitelju, sve sam to izvršavao još od svoje mладости.“

21 Isus ga je pogleda sa mnogo ljubavi i reče mu: „Još ti jedno nedostaje: idi i prodaj sve što imaš, pa razdeli to siromasima i imaćeš blago na nebesima. Onda dođi i sledi me.“

22 Čovek se snuždi na ove reči i ode žalostan, jer je imao veliki imetak.

23 Isus se okrenu i reče svojim učenicima: „Kako li je teško imućnima da uđu u Carstvo Božije!“

24 Učenici se zaprepaste na ove njegove reči. No, Isus ponovo reče: „Deco, kako je teško ući u Carstvo Božije!

25 Lakše je kamili da prođe kroz iglene uši, nego bogatašu da uđe u Carstvo Božije.“

26 Učenici su, sada već potpuno zbumjeni, pitali jedan drugoga: „Pa ko se onda može spasti?“

27 Isus ih pogleda i reče: „Za ljude je to nemoguće, ali ne za Boga; za Boga je sve moguće.“

28 Tada mu Petar reče: „Evo, mi smo sve ostavili i krenuli za tobom.“

* **10:18** Epitet *dobar* koristio se samo za Boga. Isus postavlja pitanje da bi video da li čovek ima pravilno razumevanje Isusovog identiteta, odnosno, da je Isus Bog. Ukoliko ga čovek prihvata kao Boga, on će onda prihvati Isusov poziv da rasproda sve što ima i sledi ga.

29 Isus odgovori: „Zaista vam kažem, nema toga ko je ostavio kuću, ili braću, ili sestre, ili majku, ili oca, ili decu, ili njive radi mene i Radosne vesti,

30 koji neće stostruko primiti. Taj će sada, u ovo vreme, s progostvima primiti: kuće, braću, sestre, majku, decu, i njive, a u vremenu koje dolazi *primiće* večni život.

31 Ali će mnogi prvi biti poslednji, i poslednji – prvi.“

Isus treći put najavljuje svoju smrt

32 Isus i njegovi učenici su se, potom, uspinjali putem za Jerusalim. Dok je Isus išao ispred njih, učenici su bili zbumjeni, a oni koji su išli za njima bili su uplašeni. Onda Isus ponovo povede Dvanaestoricu na stranu i poče da im govori o onome što treba da mu se dogodi:

33 „Evo, penjemo se prema Jerusalimu i Sin Čovečiji će biti predan vodećim sveštenicima i znalcima Svetog pisma, i oni će ga osuditi na smrt i izručiti ga neznabоšcima,

34 koji će mu se narugati, ispljavati ga, išibati i zatim ga pogubiti, ali će on trećeg dana vaskrsnuti.“

Nerazumni zahtev Jakova i Jovana

35 Tada su Jakov i Jovan, sinovi Zavedejevi, prisutnili Isusu rekavši mu: „Učitelju, hteli bismo da učiniš nešto za nas što te zamolimo.“

36 „Šta želite da učinim za vas?“ – upita ih Isus.

37 Oni mu rekoše: „Postavi nas da sedimo jedan zdesna, a drugi sleva, *kada budeš bio* u svojoj *nebeskoj* slavi.“

38 Isus im odgovori: „Ne znate šta tražite. Možete li piti času koju će ja ispiti? Možete li primiti krštenje kojim će se ja krstiti?“

39 „Možemo!“ – odgovoriše mu oni. Isus im uzvrati: „Času koju će ja ispiti, ispićete i vi; krštenje koje će ja primiti, primićete i vi.“

40 Ali, ko će sedeti meni zdesna i sleva, to ja nisam ovlašten da dam. To je za one kojima je to Bog namenio.“

41 Kada su to čula ostala desetorica, razljutiše se na Jakova i Jovana.

42 Isus ih onda sve dozva i reče im: „Vi znate da oni koji važe za vladare, gospodare narodima i da ih njihovi velikaši drže pod vlašću.“

43 Ali među vama nije tako! Nego, ko hoće među vama da bude velik, neka vam bude sluga,

44 i ko hoće da bude prvi među vama, neka svima bude sluga.

45 Jer, Sin Čovečiji nije došao da mu služe, nego da služi i da svoj život da kao otkupninu za mnoge.“

Isčeljenje slepog Vartimeja

46 Došli su u Jerihon. Kad su Isus i njegovi učenici izlazili iz Jerihona, pratilo ih je veliko mnoštvo. Tu kraj puta je sedeо i prosio jedan slepi čovek po imenu Vartimej, sin nekog Timeja.

47 Kad je čuo da prolazi Isus iz Nazareta, počeo je da viče: „Isuse, Sine Davidov, smiluj mi se!“

48 Mnogi su ga opominjali da prestane, ali je on još glasnije zapomagao: „Sine Davidov, smiluj mi se!“

49 Isus se zaustavi i reče: „Pozovite ga ovamo!“

Pozvali su slepog čoveka bodreći ga: „Hrabro, ustani! On te zove!“

⁵⁰ On zbací ogrtač sa sebe pa skoči na noge i stupi pred Isusa.

⁵¹ Isus ga upita: „Šta hoćeš da ti učinim?“

Slepi čovek odgovori: „Učitelju, hoću da progledam.“

⁵² „Idi! – reče mu Isus. Tvoja vera te je iscelila.“ Čovek je istog časa progledao i krenuo putem za Isusom.

Isusova služba u Jerusalimu

11

Isus ulazi u Jerusalim na magarcu

¹ A kada su se približili Jerusalimu, kod Vitfage i Vitanije prema Maslinskoj gori, Isus posla dvojicu svojih učenika.

² Rekao im je: „Idite u selo koje je pred vama. Čim uđete u njega, naći ćete privezano magare koje još niko nije jahao. Odvezite ga i dovedite.

³ A ako vam ko što kaže: 'Zašto to radite?', vi mu recite: 'Gospodu je potrebno. Odmah će ga vratiti.'“

⁴ Oni odu i nađu magare privezano kod vrata napolju na ulici, i odvežu ga.

⁵ Neki ljudi koji su tu stajali upitali su ih: „Zašto odvezujete magare?“

⁶ Oni su im odgovorili onako kako im je Isus rekao, pa su ih ovi pustili.

⁷ Zatim su doveli Isusu magare. Prebacili su svoje ogrtače preko životinje, pa je Isus seo na nju.

⁸ Mnogi su prostirali svoje ogrtače po putu, a drugi zeleno granje koje su nasekli po poljima.

⁹ Ljudi koji su išli ispred *Isusa* uzvikivali su:
„Osana! Blagosloven onaj
koji dolazi u ime Gospodnje!

¹⁰ Blagosloveno bilo nastupajuće carstvo našega oca Davida!

Osana na visini!“

¹¹ Po ulasku u Jerusalim, *Isus* je došao u hram i tamo sve razgledao. Kako je bilo već dosta kasno, otisao je sa Dvanaestoricom do Vitanije.

Isus proklinje smokvu

¹² Sledećeg dana, kada su odlazili iz Vitanije, *Isus* je ogladneo.

¹³ Izdaleka je spazio jednu lisnatu smokvu, pa je došao do nje ne bi li pronašao neki plod na njoj. Ali kada je prišao, nije našao ništa osim lišća, jer još nije bilo vreme kada smokve rađaju.

¹⁴ *Isus* reče smokvi: „Neka niko više ne jede od tvoga ploda za sva vremena!“ Njegovi učenici su to slušali.

Isus čisti hram

¹⁵ Došli su u Jerusalim. A *Isus* uđe u hram i poče da isteruje one koji su prodavali i kupovali u hramu. Isprevrtao je stolove menjачima novca i tezge prodavcima golubova.

¹⁶ Nikome nije dopuštalo da pronese nešto kroz hram.

¹⁷ Učio ih je: „Nije li napisano: 'Moj Dom će se zvati „Dom za molitvu svim narodima“'? A vi ste od njega napravili razbojničku pećinu!“

18 Kad su vodeći sveštenici i znalci Svetog pisma čuli za to, gledali su kako da ubiju Isusa. Naime, bojali su ga se, jer je narod bio zadržan njegovim učenjem.

19 Uveče su *Isus i njegovi učenici* izašli iz grada.

Pouka o smokvi

20 Kad su sledećeg jutra prolazili pored one smokve, opazili su da se ona iz korena sasušila.

21 Petar se tada prisetio i rekao: „Vidi, učitelju, osušila se ona smokva koju si prokleo.“

22 Isus im odgovori: „Pouzdajte se u Boga!

23 Zaista vam kažem, ko god kaže ovoj gori: 'Digni se i baci se u more!' i ne posumnja u srcu, nego veruje da će se to što je rekao zaista dogoditi – tako će i biti.

24 Zbog toga vam kažem: sve što u molitvi zatražite, verujte da ste primili, i dobićete.

25 A kad stojite i molite se, praštajte ako šta imate protiv koga, da bi i Otac vaš koji je na nebesima oprostio vama vaše prestupe.

26 Ako vi ne oprštate drugima, ni Otac vaš nebeski neće oprostiti vama vaše prestupe.“*

Isusova vlast

27 Ponovo su došli u Jerusalim. Dok je hodao hramom, priđoše mu vodeći sveštenici, znalci Svetog pisma i starešine,

28 pa ga upitaše: „U čije ime činiš ovo? Ko te je ovlastio da činiš ovakve stvari?“

* **11:26** Ovaj stih se ne nalazi u najstarijim manuskriptima.

29 Isus im odgovori: „Postaviću i ja vama jedno pitanje i ako mi odgovorite, odgovoriću i ja vama odakle mi vlast da činim ova dela.

30 Odakle je Jovan dobio pravo da krštava? S neba ili od ljudi? Odgovorite mi!“

31 Oni su umovali među sobom i govorili: „Ako kažemo 'od Boga', reći će nam: 'Zašto mu onda niste verovali?'

32 A šta ako kažemo da je od čoveka?“ Ipak, bojali su se naroda, jer su svi bili ubedjeni da je Jovan zaista bio prorok.

33 Oni odgovoriše Isusu: „Ne znamo.“

Isus im odgovori: „Ni ja vama neću reći u čije ime činim ovo.“

12

Priča o zlim vinogradarima

1 Isus poče da im govori u pričama: „Bio neki čovek koji je posadio vinograd, ogradio ga ogradom, iskopao u njemu jamu za muljanje grožđa, i sagradio kulu. Onda je vinograd iznajmio vinogradarima i otputovao.

2 U vreme berbe je poslao jednog slugu vinogradarima da uzme od njih deo vinogradskog roda.

3 No, vinogradari uhvate slugu, pretuku ga i praznih ruku ga vrate.

4 Vlasnik pošalje vinogradarima drugog slugu, ali oni ovome razbiju glavu i narugaju mu se.

5 Vlasnik posla i trećeg slugu, ali ovoga ubiše. Tako bi i sa mnogim drugima: jedne pretukoše, a druge pobiše.

6 Vlasnik je imao još i voljenog sina. Na kraju je poslao i njega govoreći: 'Mog sina će poštovati.'

7 Ali vinogradari rekoše jedan drugome: 'Ovo je naslednik. Hajde da ga ubijemo, pa će nasledstvo biti naše!'

8 Vinogradari ga uhvate i ubiju, i mrtvog ga izbace izvan vinograda.

9 Šta će preduzeti vlasnik vinograda? Doći će i pogubiti te vinogradare, a vinograd će dati drugima.

10 Zar ne čitate u Pismu:
'Kamen što su zidari odbacili,
postade kamen ugaoni;

11 od Gospoda ovo beše
i to je divno u našim očima'?"

12 Oni su onda gledali da ga uhvate, ali su se bojali naroda, jer su znali da je Isus ispričao priču zbog njih. Stoga su ga ostavili i otišli.

Plaćanje poreza

13 Zatim su ovi poslali Isusu neke od fariseja i irodovce da ga uhvate u reči.

14 Došli su i rekli mu: „Učitelju, znamo da govorиш istinu i da po istini učiš o putu Božijem, da nikome ne ugađaš, jer ne praviš razlike među ljudima, nego po istini učiš Božijem putu. Da li je dopušteno davati porez caru ili ne? Treba li da dajemo ili ne?“

15 Ali Isus je prozreo njihovu dvoličnost, pa im je rekao: „Zašto me iskušavate? Donesite mi jedan srebrnjak da ga pogledam.“

16 Oni donesoše. Isus ih upita: „Čiji je ovo lik i natpis?“

Oni odgovore: „Carev.“*

17 Isus im reče: „Onda dajte caru carevo, a Bogu Božije.“

I divili su mu se.

O vaskrsenju mrtvih

18 Tada su sadukeji, koji govore da nema vaskrsenja, pristupili Isusu sa pitanjem:

19 „Učitelju, Mojsije nam je napisao: 'Ako neki čovek umre i iza sebe ostavi ženu, a nema dece, onda neka se njegov brat oženi udovicom i podigne potomstvo svome bratu.'

20 Bilo tako sedmoro braće. Prvi se oženi, ali umre ne ostavivši za sobom potomstva.

21 Onda drugi brat oženi udovicu, ali i on umre ne ostavivši potomstva za sobom. Isto je bilo i sa trećim bratom.

22 Uglavnom, nijedan od ove sedmorice nije ostavio potomstvo za sobom. Na kraju umre i žena.

23 Kad prilikom vaskrsenja budu vaskrsli, kome će pripasti žena, budući da su sedmorica bila njome oženjena?“

24 Isus im reče: „Niste li u zabludi, zbog toga što ne poznajete ni Pismo ni silu Božiju?

25 Jer, kad mrtvi budu vaskrsli, neće se ni ženiti ni udavati, nego će biti kao andeli na nebesima.

26 A što se tiče vaskrsenja mrtvih, zar niste čitali u Mojsijevoj knjizi, gde se govori o grmu *koji ne sagoreva*? Tu je Bog rekao Mojsiju: 'Ja sam Bog Avrahamov, Bog Isakov i Bog Jakovljev.'

27 On nije Bog mrtvih, nego živih. Vi se grdno varate!“

* **12:16** Misli se na *cezara*, to jest rimskog cara.

Najveća zapovest

²⁸ Tada je prišao jedan od znalaca Svetoga pisma koji je slušao kako raspravljaju. Videvši da im je Isus dobro odgovorio, upitao ga je: „Koja Božija zapovest je važnija od svih *drugih*?“

²⁹ Isus mu odgovori: „Najvažnija je: 'Čuj, Izrailju! Gospod, Bog naš, jedini je Gospod.'

³⁰ Zato, voli Gospoda, Boga svoga, svim srcem svojim, svom dušom svojom, svim umom svojim i svom snagom svojom.'

³¹ A druga zapovest je:

'Voli bližnjega svoga kao samoga sebe.'

Nijedna druga zapovest nije važnija od ovih dveju.“

³² Reče mu značac Svetog pisma: „Tako je, učitelju. Istina je to što si rekao da je on jedini *Bog* i da osim njega nema drugog *Boga*,

³³ te da *Boga* treba voleti svim svojim srcem, svim svojim razumom i svom svojom snagom, kao i da treba voleti bližnjega svoga kao samoga sebe. To je važnije od svih žrtava svespalnica i *drugih* žrtava.“

³⁴ Isus je video da je čovek razumno odgovorio, pa mu je rekao: „Nisi daleko od Carstva Božijeg.“ Posle ovoga se нико više nije usuđivao da ga zapita štogod.

Hristos - Davidov Sin i Gospod

³⁵ Kad je jednom prilikom Isus poučavao u hramu, zapitao je prisutne: „Kako to da znalci Svetog pisma govore da će Hristos biti Davidov Sin?“

36 Naime, sam David je, posredstvom Svetoga Duha, rekao:

'Reče Gospod Gospodu mome:

„Sedi meni s moje desne strane,
dok dušmane ne položim tvoje,
za tvoje noge podnožje da budu.“

37 Ako ga sam David naziva Gospodom, kako onda može da bude njegov sin?"

Mnogi narod ga je rado slušao.

Upozorenje protiv znalaca Svetog pisma

38 Izlažući svoje učenje, rekao je: „Čuvajte se znalaca Svetog pisma. Oni vole da idu u dugačkim odorama, i da ih narod sa uvažavanjem pozdravlja po trgovima.

39 Biraju prva sedišta u sinagogama i pročelja na gozbama.

40 Oni osiromašuju udovičke kuće, i to pod izgovorom dugih molitava. Zato će biti strože osuđeni.“

Udovičin prilog

41 Isus je seo u hramu kod kovčega za priloge i posmatrao narod kako ubacuje novac u hramsku blagajnu. Mnogi bogati ljudi su stavljali mnogo novca.

42 Onda dođe jedna siromašna udovica i ubaci dva mala bakarna novčića,[†] što je oko jedan dinar.

43 Isus pozva svoje učenike i reče im: „Zaista vam kažem da je ova siromašna udovica stavila u kovčeg više od svih drugih,

[†] **12:42** U izvornom tekstu *dve lepte*, to jest dva novčića veoma male vrednosti.

44 jer su svi dali priloge od svog izobilja, a ona je od svoje neimaštine stavila sve što je imala, sav svoj imetak.“

13

Proročstvo o razorenju hrama

1 Dok je Isus izlazio iz hrama, reče mu jedan od njegovih učenika: „Učitelju, pogledaj ovo divno kamenje! Kako su predivne ove građevine!“

2 Isus mu odgovori: „Vidiš li ove velike građevine? Neće ovde ostati ni kamen na kamenu, koji se neće porušiti.“

3 Kada je Isus sedeо na Maslinskoj gori, nasuprot hramu, upitaju ga nasamo Petar, Jakov, Jovan i Andrija:

4 „Reci nam, kada će se ovo dogoditi i šta će biti znak da je došao kraj svemu ovome?“

5 Isus poče da im govori: „Pazite da vas ko ne zavede!

6 Mnogi će doći u moje ime govoreći: 'Ja sam taj!' te će mnoge zavesti.

7 A kada čujete da se vode ratovi i da se šire glasine o predstojećim ratovima, ne plašite se, jer sve to mora da se dogodi, ali to još nije kraj.

8 Podići će se narod na narod i carstvo na carstvo; biće zemljotresa po raznim mestima i gladi. Ovo je tek početak nevolja.

9 Ali vi pazite: predavaće vas sudovima i tući po sinagogama. Izvodiće vas pred namesnike i careve radi mene, da svedočite.

10 Prvo treba da se Radosna vest objavi svim narodima.

11 A kad vas odvedu i predaju na sud, nemojte se unapred brinuti šta će reći, nego govorite ono što će vam se tog časa dati, jer nećete vi govoriti nego Sveti Duh *kroz vas*.

12 Brat će brata predati da se pogubi i otac svoje dete, ustaće deca na svoje roditelje i ubijaće ih.

13 Svi će vas mrzeti radi mog imena, ali ko istraje do kraja, biće spasen.

14 A kad vidite da 'strašno bogohulstvo' стоји где ne treba - ko čita neka razume! - tada stanovnici Judeje neka beže u brda.

15 Ko se nađe na krovu neka ne silazi i ne ulazi u kuću da uzme što iz kuće,

16 i ko se nađe u polju neka se ne vraća da uzme svoj ogrtač.

17 Jao trudnicama i dojiljama u te dane!

18 Molite se da se to ne dogodi u zimu,

19 jer će u te dane nastati takva nevolja kakve nije bilo od početka stvorenja, koje je Bog stvorio, pa do danas, niti će je više biti.

20 I da Gospod nije odlučio da skrati broj tih dana, nikо se ne bi spasao; ali zbog izabranih, onih koje je izabrao, on će skratiti broj tih dana.

21 Ako vam tada neko kaže: 'Evo, Hristos je ovde!' ili 'Eno ga tamo!', ne verujte!

22 Jer će se pojavitи lažni Hristosi i lažni proroci i učiniće znakove i čuda, da zavedu, ako je moguće, i izabrane.

23 Ali vi pazite; sve sam vam unapred kazao.

Dolazak Sina Čovečijeg

24 Ali u te dane posle te nevolje:
'sunce će potamneti,

a mesec neće više svetleti;

25 zvezde će sa neba padati,
i sile se nebeske uzdrmati.'

26 Tada će ugledati Sina Čovečijeg kako dolazi na oblacima sa velikom silom i slavom.

27 On će onda poslati anđele i sabraće izabrane sa četiri strane sveta, sa kraja zemlje do nakraj neba.

Pouka o smokvi

28 Poučite se na primeru smokve. Kada njeni grana omekša i lišće potera, tada znate da je leto na pragu.

29 Tako i vi, kad vidite da se to dešava, znajte da je *on* blizu, pred vratima.

30 Zaista vam kažem da ovaj naraštaj neće proći dok se sve ovo ne dogodi.

31 Nebo i zemlja će proći, ali moje reči neće proći.

Neznani dan i čas

32 A koji je to dan i čas, to niko ne zna, ni anđeli na nebu, pa ni sam Sin, već samo Otac.

33 Pazite i bdite, jer ne znate kada je to vreme.

34 To je kao kada neki čovek krene na put, a kuću preda na upravu slugama. Zatim svakome odredi njegovo zaduženje, a vrataru zapovedi da čuva stražu.

35 Bdite, stoga, jer ne znate kada Gospodar kuće dolazi: da li uveče ili u ponoć; da li kad prvi petlovi zakukuriču ili ujutro,

36 da vas, ako iznenada dođe, ne zatekne da spavate.

37 A što vama govorim, svima govorim: bdite!"

14

Verske vođe planiraju da ubiju Isusa

¹ Bilo je još dva dana do *praznika* Pashe i Beskvasnih hlebova. Vodeći sveštenici i znalci Svetog pisma gledali su kako da Isusa na prevaru uhvate i ubiju.

² Ali rekoše: „Samo da ne bude na praznik, da se narod ne bi pobunio.“

Žena pomazuje Isusa mirišljavim uljem

³ Kad je boravio u Vitaniji i sedeо za stolom u kući Simona gubavca, dođe neka žena s posudom od alabastra sa skupocenim mirisnim uljem od pravog narda. Razbila je posudu i izlila ulje na Isusovu glavu.

⁴ Neki od učenika su negodovali, govoreći među sobom: „Zašto se ovo mirisno ulje tako nemilice rasipa?“

⁵ To ulje je moglo da se proda za više od tri stotine srebrnjaka i da se da siromasima.“ Zato su je prekorili.

⁶ Ali Isus reče: „Ostavite je! Zašto joj stvarate neprijatnosti? Ona mi je učinila dobro delo.

⁷ Jer siromahe čete uvek imati sa sobom, te im možete iskazivati dobra dela kad god hoćete, a mene nećete imati uvek.

⁸ Ona je učinila što je mogla; izlivši mirisno ulje na mene, unapred je pripremila moje telo za pogreb.

⁹ Zaista vam kažem, gde god se širom sveta bude propovedala Radosna vest, reći će se i ovo što je ona učinila, za sećanje na nju.“

Judina izdaja

¹⁰ Juda Iskariot, jedan od Dvanaestorice, ode vodećim sveštenicima da im izda Isusa.

11 Oni su se obradovali kada su to čuli, pa su mu obećali da će mu dati novac. Juda je od tada tražio zgodnu priliku da izda Isusa.

Pashalna večera

12 A na prvi dan praznika Beskvasnih hlebova, kada se klalo pashalno jagnje, učenici rekoše Isusu: „Gde želiš da odemo, da ti pripremimo i da jedeš pashalnu večeru?“

13 Isus posla dva svoja učenika i reče im: „Idite u grad. Tamo će vas sresti čovek koji nosi krčag s vodom. Vi podignite za njim,

14 pa u koju kuću uđe, vi recite vlasniku kuće: 'Učitelj pita: „Gde je gostinska soba u kojoj će sa svojim učenicima jesti pashalnu večeru?“'

15 On će vam pokazati veliku sobu na spratu, opremljenu i uređenu. Tamo nam pripremite večeru.“

16 Učenici krenu i dođu u grad. Tamo su našli sve onako kako im je Isus rekao, te pripreme za Pashu.

Večera Gospodnja

17 Uveče je Isus došao sa Dvanaestoricom.

18 Dok su večerali, Isus reče: „Zaista vam kažem da će me izdati jedan od vas koji jedete sa mnom.“

19 Oni počeše da se žaloste i da ga pitaju: „Da nisam ja taj?“

20 A Isus im odgovori: „To je jedan od Dvanaestorice, koji umače sa mnom hleb u zdelu.

21 Doduše, Sin Čovečiji odlazi u smrt kao što je u Svetom pismu napisano za njega, ali teško onom čoveku koji ga izdaje! Tom čoveku bi bilo bolje da se nije ni rodio.“

22 Dok su jeli, *Isus* uze hleb, izreče blagoslov, razlomi ga i dade im. Rekao je: „Uzmite, ovo je moje telo.“

23 Zatim je uzeo čašu, zahvalio *Bogu*, pružio im je, pa su svi pili iz nje.

24 Rekao im je: „Ovo je krv moja, krv saveza, koja se proliva za mnoge.“

25 Zaista vam kažem: neću više piti vina od roda loze, do onoga dana kada ću piti novo *vino* u Carstvu Božijem.“

26 Zatim su otpevali hvalospeve i zaputili se ka Maslinskoj gori.

Nagoveštaj Petrovog odricanja

27 Isus im reče: „Svi ćete se vi okrenuti od mene, jer je napisano:

‘Udariću pastira,

i ovce će se razbežati.’

28 Ali kada vaskrsnem, otići ću pre vas u Galileju.“

29 Petar mu reče: „Ako se i svi okrenu od tebe, ja neću.“

30 A Isus mu reče: „Zaista ti kažem da ćeš me se ti tri puta odreći danas, još ove noći, i to pre no što se petao dva puta oglasi.“

31 No Petar je još upornije tvrdio: „Neću te se odreći, čak i ako treba da umrem sa tobom!“ Tako su rekli i svi učenici.

Molitva u Getsimaniji

32 Došli su na mesto koje se zove Getsimanija. *Isus* reče svojim učenicima: „Sedite ovde dok se pomolim.“

33 Sa sobom je poveo Petra, Jakova i Jovana i tada su ga obuzeli duboki nemir i teskoba.

34 Tada im reče: „Duša mi je nasmrt tužna. Ostanite ovde i bdite.“

35 Onda je otišao malo dalje, pa je pao na zemlju i molio se da ga, ako je moguće, mimoide čas stradanja.

36 Govorio je: „Ava, Oče, tebi je sve moguće. Ukloni ovu čašu stradanja od mene! Ali neka ne bude kako ja hoću, nego kako ti hoćeš.“

37 Kada se vratio k učenicima, našao ih je kako spavaju. Zato je rekao Petru: „Simone, spavaš? Zar nisi ni jedan sat mogao da probdiš?“

38 Bdite i molite se da ne padnete u iskušenje; duh je, naime, voljan, ali je telo slabo.“

39 Zatim je ponovo otišao i pomolio se istim rečima.

40 Kad se vratio, ponovo ih je zatekao kako spavaju, jer su im se oči sklapale. Nisu znali šta da mu odgovore.

41 Kad je Isus došao treći put, rekao im je: „Stalno spavate i počivate. Dosta! Došao je čas! Evo, Sin Čovečiji će biti predat u ruke grešnicima.“

42 Ustanite! Hajdemo! Evo, približio se moj izdajnik.“

Isusa hvataju

43 Dok je Isus još govorio, dođe Juda, jedan od Dvanaestorice, i sa njim rulja sa mačevima i toljagama. Njih su poslali vodeći sveštenici, znalci Svetog pisma i starešine.

44 Isusov izdajnik im je dao znak: „Koga poljubim, taj je. Uhvatite ga i odvedite pod stražom!“

45 On odmah pride i reče: „Učitelju!“ I poljubi ga.

46 Tada navališe na Isusa i uhvatiše ga.

47 Jedan od Isusovih učenika, koji je tu stajao, potegao je mač, udario Prvosveštenikovog slugu i odsekao mu uho.

48 Isus im reče: „Zar sam ja odmetnik, pa ste sa mačevima i toljagama izašli da me uhvatite?

49 Svaki dan sam provodio sa vama u hramu i poučavao, i niste me uhvatili. Ali tako treba da se ispune *reči* Pisma.“

50 Tada su ga svi učenici ostavili i pobegli.

51 Tu je bio i neki mladić, Isusov sledbenik, koji je bio ogrnut samo platnom.

52 Njega su uhvatili, ali je on ostavio platno i pobegao go.

Pred Velikim većem

53 Isusa su odveli Prvosvešteniku, a tamo su se okupili i svi vodeći sveštenici, starešine i znalci Svetog pisma.

54 Petar ga je pratio izdaleka do Prvosveštenikovog dvora, gde je seo sa stražarima i grejao se kod vatre.

55 Tada su vodeći sveštenici i celo Veliko veće tražili dokaz protiv Isusa da bi ga pogubili, ali nisu našli ništa.

56 Naime, mnogi su lažno svedočili protiv njega, ali se svedočenja nisu podudarala.

57 Onda su ustali neki i lažno svedočili protiv Isusa, govoreći:

58 „Čuli smo da je on rekao: 'Srušiću ovaj hram sagrađen ljudskom rukom i za tri dana podići drugi koji neće biti sagrađen ljudskom rukom.'“

59 Ali ni ovde se njihova svedočenja nisu podudarala.

60 Tada je Prvosveštenik ustao pred svima i upitao Isusa: „Zar ništa ne odgovaraš na to što ovi svedoče protiv tebe?“

61 Ali *Isus* je čutao i nije ništa odgovorio.

Prvosveštenik ga ponovo upita: „Jesi li ti Hristos, Sin *Boga blagoslovenoga?*“

62 „Jesam – odgovori Isus. A vi ćeete videti Sina Čovečijeg kako sedi s desne strane Svesilnoga i dolazi na oblacima nebeskim.“

63 Na to Prvosveštenik razdera svoju odeću i reče: „Zar su nam potrebni drugi svedoci?“

64 Čuli ste bogohuljenje! Kako vam se to čini?“

Svi su presudili da je zasluzio smrt.

65 Tada su neki počeli da pljuju na njega i da mu pokrivaju lice, da ga udaraju pesnicama i govore mu: „Proreci!“ Stražari su ga takođe šamarali.

Petar se odriče Isusa Hrista

66 Dok je Petar bio u dvorištu, došla je jedna od Prvosveštenikovih sluškinja.

67 Kada je spazila Petra kako se greje, pogledala ga je i rekla:

„I ti si bio sa Isusom iz Nazareta!“

68 No, on to poreče: „Niti znam, niti razumem o čemu govorиш!“ Rekavši to izade u predvorje. Uto se oglasi petao.

69 Međutim, sluškinja je i tamo opazila Petra, pa je opet počela da govorii onima što su tu stajali: „I ovaj je jedan od njih!“

70 Ali Petar je i dalje to poricao.

Malo kasnije su mu i drugi rekli: „Zaista, i ti si jedan od njih, jer si Galilejac!“

71 Petar stade da se proklinje i zaklinje: „Ne poznajem tog čoveka o kome govorite!“

72 Uto se oglasi petao po drugi put. Petar se tada setio Isusovih reči: „Pre nego što se petao dva puta oglasi, triput ćeš me se odreći.“ I on stade da plače.

15

Judejsko veće osuđuje Isusa

1 A čim je svanulo, donešoše odluku vodeći sveštenici sa starešinama, znalcima Svetog pisma i celim Velikim većem. Svezali su Isusa i izručili ga Pilatu.

Isus pred Pilatom

2 Pilat ga upita: „Jesi li ti Car judejski?“ Isus mu odgovori:

„Ti to kažeš.“

3 Vodeći sveštenici optuživali su ga za mnoge stvari.

4 Pilat ponovo zapita Isusa: „Zar nemaš ništa da odgovoriš? Gledaj za šta te sve optužuju!“

5 Isus nije ništa odgovorio, tako da se Pilat čudio.

Isusa osuđuju na smrt

6 Pilat je za svaki praznik oslobođao jednog zatvorenika koga je narod tražio.

7 U okovima je tada bio neki Varava, zajedno sa pobunjenicima koji su u buni počinili ubistvo.

8 Narod je došao i tražio od Pilata da im učini ono što je običavao da čini.

9 On ih je upitao: „Hoćete li da vam oslobođim Cara judejskog?“

10 Znao je, naime, da su mu vodeći sveštenici predali Isusa iz zavisti.

11 Međutim, vodeći sveštenici podgovoriše narod da traže da im radije osloboди Varavu.

12 Pilat ih je ponovo upitao: „Šta da učinim sa onim koga nazivate Carem judejskim?“

13 A oni povikaše: „Razapni ga!“

14 Međutim, Pilat im reče: „A kakvo je zlo učinio?“ No oni su još glasnije povikali: „Razapni ga!“

15 Želeći da udovolji narodu, Pilat je oslobođio Varavu, a Isusa je predao da ga izbičuju i da ga razapnu na krst.

Vojnici se rugaju Isusu

16 Vojnici su ga, potom, odveli u unutrašnje dvorište palate, to jest u pretorijum, i okupili celu četu.

17 Zaognuli su Isusa skerletnim ogrtačem, opleli trnov venac i stavili mu *na glavu*.

18 Onda su počeli da ga pozdravljuju: „Zdravo, Care judejski!“

19 Udarali su ga trskom po glavi, pljuvali ga i klanjali mu se prigibajući kolena.

20 Kada su mu se narugali, skinuli su sa njega skerletni ogrtač, obukli mu njegovu odeću, i odveli ga da ga razapnu.

Isusa odvode

21 Neki čovek po imenu Simon iz Kirine, otac Aleksandrov i Rufov, prolazio je tuda vraćajući se sa polja. Njega su naterali da mu ponese krst.

22 Isusa su odveli na mesto koje se zove *Golgota*, što u prevodu znači „Mesto lobanje“.

23 Nudili su mu vino pomešano sa smirnom, ali je on to odbio.

²⁴ Zatim su ga razapeli, a njegovu odeću su podelili među sobom bacajući kocku za nju, da se vidi ko će šta uzeti.

Isus je razapet na krstu

²⁵ Bilo je devet sati ujutro kada su ga razapeli.

²⁶ Tu je bio i natpis na kojem je pisala njegova krivica: „CAR JUDEJSKI“.

²⁷ Sa njim su razapeli i dva odmetnika, jednog s njegove desne strane, a drugog s leve strane.

²⁸ Time se ispunilo ono što je zapisano u Svetom pismu: „U zločince ga ubrojiše.“*

²⁹ Prolaznici su ga vredali i klimali svojim glavama, govoreći: „Ua, ti što rušiš hram i za tri dana ga podižeš,

³⁰ spasi samoga sebe, pa siđi s krsta!“

³¹ Slično su mu se rugali i vodeći sveštenici sa znalcima Svetog pisma. Govorili su među sobom: „Druge je spasao, a ne može da spase samog sebe!

³² Hristos, izrailjski Car! Neka siđe sad s krsta, da vidimo i poverujemo!“ Tako su ga vredali i oni koji su bili razapeti sa njim.

Isusova smrt

³³ U podne nastala tama po svoj zemlji, sve do tri sata.

³⁴ Oko tri sata popodne, Isus vrlo glasno povika: „Eloi, Eloi, lema savahtani?!“, što u prevodu znači: „Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?!“

³⁵ A neki koji su tu stajali, čuli su ovo, pa su rekli: „Vidi, doziva Iliju!“

* **15:28** Ovaj stih ne postoji u najstarijim rukopisima. Isa 53,12 (Lk 22,37).

36 Jedan čovek je otrčao i natopio sunđer kiselim vinom, pa ga je natakao na trsku i nudio Isusu da piće, govoreći: „Čekajte da vidimo hoće li doći Ilija da ga skine *sa krsta!*“

37 A Isus vrlo glasno povika i izdahnu.

38 Hramska zavesa se rascepi na dvoje od gore do dole.

39 A *rimske* kapetan koji je stajao nasuprot njega, videvši kako je Isus izdahnuo, reče: „Ovaj čovek je zaista bio Božiji Sin!“

40 Tu su bile i neke žene koje su posmatrale izdaleka. Među njima su bile Marija Magdalena i Marija, majka Jakova Mlađeg i Josije, i Saloma.

41 One su ga pratile i brinule se o njemu dok je bio u Galileji. Tu su bile i mnoge druge žene koje su s njim došle u Jerusalim.

Isusova sahrana

42 Došlo je veče. Pošto je bio dan Pripreme, to jest, dan uoči subote,

43 Josif iz Arimateje, ugledni član *Velikog* veća, koji je očekivao Carstvo Božije, odvaži se, dođe pred Pilata i zatraži od njega Isusovo telo.

44 Pilatu je bilo čudno da je Isus već umro, pa je pozvao kapetana i upitao ga koliko dugo je Isus mrtav.

45 Kada ga je kapetan upoznao sa stanjem, Pilat je dao mrvivo telo Josifu.

46 Josif je kupio laneno platno, skinuo telo *sa krsta*, umotao ga u platno i položio u grobnicu koja je bila usečena u steni. Onda je navalio kamen na ulaz u grobnicu.

47 Marija Magdalena i Marija, majka Josijina, su videle mesto gde je Isus bio sahranjen.

16*Isusovo vaskrsenje*

¹ Kad je prošla subota, Marija Magdalena, i Marija, majka Jakovljeva, i Saloma, kupiše mirise da bi otišle i pomazale Isusovo telo.

² A u nedelju, rano ujutro, čim je izašlo sunce, dođoše do groba,

³ pa rekoše jedna drugoj: „Ko će nam otkotrljati kamen s vrata groba?“

⁴ Kada su pogledale, videle su da je kamen već otkotrljan. A kamen je bio veoma veliki.

⁵ Ušavši u grob, ugledale su nekog mladića obučenog u belu odeću, kako sedi s desne strane. Žene pretrnuše.

⁶ Ali on im reče: „Ne bojte se! Vi tražite Isusa Nazarećanina koga su razapeli. On nije ovde, vaskrsao je. Evo, ovo je mesto gde je bio položen.

⁷ Nego, idite i recite njegovim učenicima i Petru da on ide pred vama u Galileju; onde ćete ga videti, baš kao što vam je rekao.“

⁸ One izađoše iz groba i pobegoše, jer su bile van sebe od straha. Nikome nisu ništa rekle, jer su bile uplašene.

Isus se javlja Mariji iz Magdale

⁹ Rano u nedelju, kada je Isus vaskrsao, javio se prvo Mariji iz Magdale, iz koje je bio isterao sedam zlih duhova.

¹⁰ Ona je otišla i rekla to onima koji su nekad bili sa njim, a sada su tugovali i oplakivali ga.

¹¹ Kad su čuli da je živ i da ga je ona videla, nisu poverovali.

Isus se javlja dvojici učenika na putu

¹² Posle toga, Isus se javi u drugom obličju dvojici učenika na putu prema selu.

¹³ Oni odu, te jave ostalima, ali ni njima nisu verovali.

Isus se javlja učenicima među kojima je i Toma

¹⁴ Kasnije se javio i Jedanaestorici, dok su bili na obedu. Ukorio ih je zbog njihovog neverovanja i tvrdoglavosti, zato što nisu poverovali onima koji su ga videli vaskrslog.

Veliko poslanje

¹⁵ Onda im reče: „Idite po svemu svetu i objavite Radosnu vest svim ljudima.

¹⁶ Ko poveruje i krsti se, biće spasen, a ko ne poveruje, biće osuđen.

¹⁷ Ovo su znaci koji će pratiti one koji veruju: u moje ime izgoniće zle duhove; govoriće novim jezicima;

¹⁸ zmije će podizati rukama, a ako popiju što smrtonosno, neće im naškoditi; polagaće ruke na bolesnike i oni će ozdravljati.“

Isusovo vaznesenje

¹⁹ Kad je sve to izrekao, Gospod Isus je bio vaznet na nebo, gde je seo Bogu s desne strane.

²⁰ A oni su otišli i propovedali svuda. Gospod im je pomagao i preko njih potvrđivao svoju reč znacima koji su je pratili.

**Biblica® Novi srpski prevod, slobodna prava
The Holy Bible in the Serbian language, Latin script:
Biblica® Novi srpski prevod, slobodna prava**

copyright © 2005 2017 Biblica, Inc.

Language: Српски/ Srpski (Serbian)

Contributor: Biblica, Inc.

Biblica® Novi srpski prevod, slobodna prava™

Autorska prava © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Biblica® Open New Serbian Translation™

Copyright © 2005, 2017 by Biblica, Inc.

„Biblica“ je zaštićeni znak registrovan od strane Biblica, Inc u Zavodu za patente i žigove Sjedinjenih Američkih Država. Koristi se sa dozvolom.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Creative Commons License

Ovo Sveti pismo ili „Delo“ je dostupna pod međunarodnom licencom Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 (CC BY-SA). Da biste videli ovu licencu, posetite <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/> ili pošaljite pismo na adresu: Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, SAD.

“Biblica” je zaštićeni znak registrovan od strane Biblica, Inc. Svaki put kada koristite žig Biblica®, morate da imate pisano dozvolu od Biblica, Inc. Imate dozvolu da kopirate i distribuirate ovo delo, sve dok ga ne menjate i zadržavate naslov kakav jeste, koji uključuje zaštićeni znak „Biblica®“. Promena ili prevođenje ovog dela će stvoriti izvedeno delo, koje će zahtevati da uklonite zaštićeni znak Biblica®. Kada objavite ovo izvedeno delo, morate da navedete koje ste promene napravili tamo gde ljudi mogu da ih vide, na primer na internet stranici. Takođe, morate da pokažete odakle je originalno delo: „Originalno delo Biblica, Inc. je besplatno dostupno na www.biblica.com fi <https://open.bible>.“

Bez obzira da li koristite ovo delo bez promena ili napravite izvedeno delo, izjava o autorskim pravima mora da bude navedena na naslovnoj strani ili strani o autorskim pravima dela/proizvednog dela na sledeći način:

Biblica® Novi srpski prevod, slobodna prava™

Autorska prava © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Biblica® Open New Serbian Translation™

Copyright © 2005, 2017 by Biblica, Inc.

„Biblica“ je zaštićeni znak registrovan od strane Biblica, Inc u Zavodu za patente i žigove Sjedinjenih Američkih Država. Koristi se sa dozvolom.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Takođe, morate da ponudite svoj izvedeni rad koristeći istu licencu (CC BY-SA) i pravila.

Ukoliko želite da obavestite Biblicu, Inc. u vezi sa vašim prevodom ovog dela, molimo vas da nas kontaktirate na <https://open.bible/contact-us>.

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/> | <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Biblica® is a trademark registered by Biblica, Inc., and use of the Biblica® trademark requires the written permission of Biblica, Inc. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the Biblica® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the Biblica® trademark. On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: “The original work by Biblica, Inc. is available for free at www.biblica.com and open.bible.”

Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:

Biblica® Novi srpski prevod, slobodna prava™

Autorska prava © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Biblica® Open New Serbian Translation™

Copyright © 2005, 2017 by Biblica, Inc.

„Biblica“ je zaštićeni znak registrovan od strane Biblica, Inc u Zavodu za patente i žigove Sjedinjenih Američkih Država. Koristi se sa dozvolom.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at open.bible/contact-us.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2025-05-21

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 20 May 2025 from source files dated 21 May 2025

b57e665f-db1e-586a-8f9f-488f99e19ac3